

πλωζωλω μ'. δωκό μ'. ἀσθενήμενοι. ὑπὸ τῶν ἀνῶν
θλιβόμεν. καὶ οὐδέ ποτε ἐσφραξάμεθ' ἀργύ μ' ἕνα κατ' ἰ.
τουτέστιν, οὐδέ ποτε ἐσφραξάμεθ' ἐθανάτωσαν ἀμφ
τωλ' ἄνον. ὅπου ἐθλιτενέ με καὶ με ἐλπίσ, ὡσάν
δ' ἔρω καὶ ἐτά με κατὰ ἄνδριν. ἤτοι καὶ ἐρίφ' ἦτον
τοῦ εὐφροφίτου ἡλίου, ὁ δ' ἄσασ. ἐδίωχε τοῦτο μ
εὐφροφίτην, καὶ ὅπως δὲν ἔδωκε τούτον τὸν ἐριφ' ἔταχε
εἰς σφραγὴ καὶ ἄσθαστον, ἵνα οὐκ ἴ' ἀναπαύσῃ
μετὰ τῶν φίλων αὐτῶν τῶν εὐφροφίτ. διὸ ἐλέεθε
πόνθιν, ὡς ἐν εὐφροφίτας οὐκ ἐσπώτωσαν, καὶ τὰ
θροασήεα οὐ κατέσκησαν, ἤτοι καὶ αἱ ἐμὴ καὶ οἱ οὐ
ἐχάλασαν, καὶ τῶν εὐφροφίτων σινὰ παροισι καὶ τὴν ἐδικὴν
μ' ἔταχε. • Ἐριφ' ἦτον τοῦ δασ' ὁ σφραγ. ἐπὰν τ
οἱ διαβάλλοντ' ἐσάντ', τοῖς ὁποίοις ὅπως ἀφηνεγάτ'
εὐφροφίτουσι, καὶ δὲν ἐσφραξάμεθ' αὐτοῖς ὡς τὴν ἀχρῆν
καὶ εὐφροφίτου δασ'. διὸ καὶ ἐλάλη, ἕως πότε ἀμφ' ἔταχοι
καὶ, ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ καὶ χ' (ὄν); Ταῦτα καὶ ὁ γοῖ
λέτα ἐν τῶν ἁγίων. ἔγω πάντοτε ἡμῶν ἐκόποι
καὶ ἄσθαστον ἐδικὴν ὄσ, καὶ ἔδεμας πρῶτον θίας
με ἐξέωσαν. οὐδέ ποτε ἐκείνοισ' ὅπου με θλίβουσι πρῶ

Γ. 6. α. 10

τὸν ἕρ